

Turudvalget på tur til Egypten

Skrevet af Gunner Johannsen

Vi i turudvalget havde i et stykke tid snakket om muligheden for at lave en klubtur til Egypten. Derfor var det selvfølgelig relevant at undersøge forholdene. Først tog Robert af sted i julen og i februar Arne og jeg. Stedet for vores tur var Sharm El Sheik på sydspidsen af Sinai halvøen i den nordlige ende af Rødehavet.

Her en lille beretning om nogle af de oplevelser Arne med familie og jeg havde.

Arne, Laila, Leif og Lene rejste med Falk Lauritsen Rejser og jeg kom til at rejse med Atlantis Rejser, pga. en mindre misforståelse med Falk Lauritsen Rejser. Det viste sig at være en stor fordel at jeg rejste med Atlantis, da vi skulle booke dykkerture. Atlantis har nogle ret gode rabatordninger med dykkercentret Verner Lau. Normalprisen for en dags bådtur inkl. flasker og bly og to dyk er generelt 65 euro, men med Atlantis rabat fik vi dem til 40 euro. Derudover kan man tilkøbe ekstra dyk, ligesom der er ekstra betaling for ture til fjerntliggende vrage. Nitrox koster ikke ekstra.

Arne og jeg dykkede generelt på 12 liters flasker med nitrox 32, undtagen på Thistlegorm, hvor vi havde 15 liters flasker. Maden, som var meget lækker, købte vi på båden for ca. 20 kr. og drikkevarer for 25 kr.

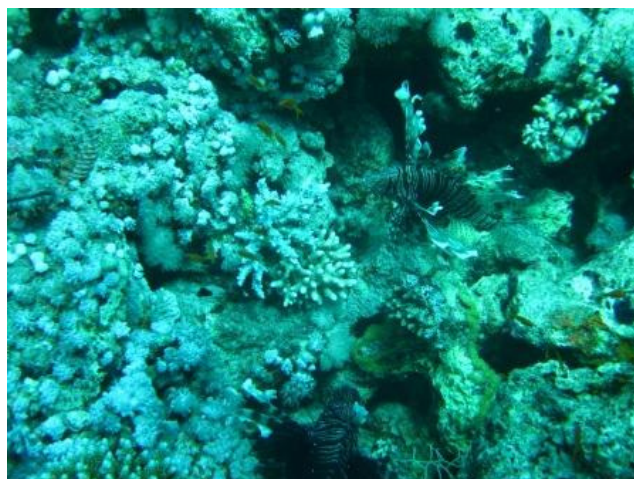
Vi snorklede først en del ud for vores hoteller, hvor der var koralrev direkte ud for. Ved Arnes hotel var der en meter fra kysten en lodret koralvæg, ved mit hotel var der både koralvægge, men også lidt strand. Overalt med masser af farvestrålende fisk og koraller m.m.

Torsdag skulle Arne og jeg ud og dykke rigtigt. Generelt når man dykker med et center der ikke kender en, så skal man have et dyk på et af de nære rev, så de lige kan se niveauet. Nok en meget god ide, da der nogle af de steder, hvor vi senere skulle hoppe i fra båden, var flere hundrede meter dybt. Ikke lige stedet ikke at have styr på sin afbalancering.

Første dyk var på et rev der kaldes Ras Bob. Alt gik fint og vi havde et godt dyk. Da det her er meget almindeligt at dykke i ca. en time på en 12 liters flaske, selv om man har været på 30 meter, måtte jeg lige lave et lynhurtigt selvstudie i at få luftforbruget ned.

Andet dyk var på Ras Nasrani, et meget flot sted hvor vi så rigtig meget af hvad Rødehavet kan byde på, på nær hajer og rokker. Vi så ud over tusinder af fisk bl.a. en stor havskildpadde på ca. 20 meters dybde, samt flere moræner. Fantastisk dyk. Dette gav virkelig blod på tanden og vi bestilte straks et ekstra dyk. Dette tredje dyk blev på revet Near Garden, også et flot sted, men som dog ikke kunne måle sig med dykket på Ras Nasrani.

Kig godt på dette billede til venstre. Der er 3 fisk, 2 dragefisk (dem skal man helst undgå at stikke sig på, de er meget giftige og ekstremt smertefulde at blive stukket af), samt en devil scorpionfish i øverste venstre hjørne, godt kamoufleret.

Da vi kom hjem til centret, skrev vi os på ventelisten til en tur til vraget Thistlegorm (et af de mest berømte vrage fra anden verdenskrig).

Det lykkedes centret at samle folk nok til en tur om lørdagen, hvilket gjorde os meget opstemte. Det var klart et af vores meget store ønsker. Da der er ca. 4,5 timers sejlads til vraget, blev vi hentet allerede kl. 4 om morgenen.

Da vi kom ned til båden fandt vi ud af, at de ikke havde Arnes og min dragt med, så vi blev ret slukørede og havde set det hele gå i vasken. Heldigvis blev vi med bussen sendt meget hurtigt ned til dykkercentret for at hente dragterne. Dette betød ca. en halv times forsinkelse, men det tog alle i stiv arm.

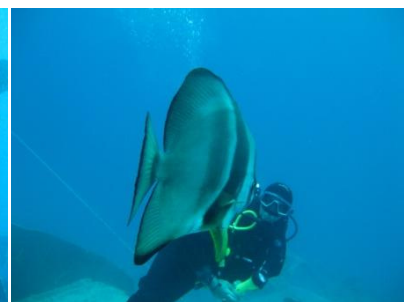
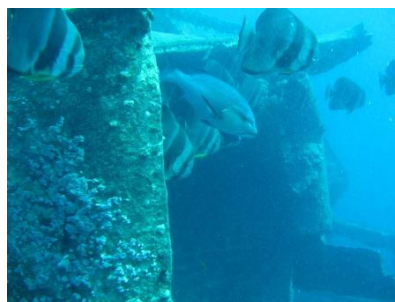
Der var ret hårdt vejr på vej ud til vraget, og vi var glade for vores søsygepiller (*husk dem*). Da vi kom frem var der meget strøm, og kaptajnen så bange for at ridse båden, at han brugte næsten en time på at få os i rigtig position, så vi kunne fortøje sammen med de andre både. Dette var vi ikke specielt imponerede over, og de dykkere der allerede

befandt sig vandet fra de andre både, har nok heller ikke været det, men det lykkedes da til sidst.

Selve dykkene var helt fantastiske. Godt nok var der ret meget strøm, men det var kun i de øverste meter, nede ved vraget var der kun lidt strøm. Første dyk var omkring og over vraget, og andet dyk var indeni, hvor vi svømmede gennem snævre tunneler over lasten af lastbiler, jeeps og motorcykler m.m. Helt, helt fantastisk. De to dyk alene

var rigeligt hele turen værd. På hver side af vraget står der lokomotiver, der stod på dækket da Thistlegorm blev bombet direkte i ammunitionslasten. Eksplosionen blæste disse 136 tons tunge lokomotiver langt op i luften og de står nu fint på bunden et stykke fra hver side

af vraget. Det siger lidt om hvor voldsom en eksplosion det har været. Der er så meget at se på der, at jeg snildt kunne bruge en uge på Thistlegorm.

Efter en dags pause hvor vi bl.a. snorklede i Nama Bay, gik turen til det fredede område Ras Muhammed. Første dyk den dag var på revet Ras za'atar. Her dykkede vi på en næsten lodret koralvæg, der tilsyneladende fortsatte uendeligt nedad. Desuden var der huler og masser af fisk. Vores guide den dag var en ret hyggelig franskmand der hedder Xavier, lidt skør, men meget behagelig og meget underholdende. Andet dyk var på Shark reef og Yolanda reef. Også et flot sted med en helt lodret væg ud for Shark reef, der skulle fortsætte helt ned

til 800 meters dybde. Her var der også små huler, som vi svømmede ind i. På Yolanda reef som vi svømmede over til bagefter, var der et skib der var gået ned med sin last af toiletter og badekar, så et stort område af revet var oversået af toiletter og badekar. Tredje dyk den dag var på revet Amforas også et flot sted med masser af fisk. Dette var Arnes sidste dyk, da han og Laila bl.a. havde planer om at tage op i bjergene og se et kloster m.m. Dagen efter var jeg klar igen. Denne gang gik turen til Tiran, (nogle øer der ligger mellem Sharm El Sheik og Saudi Arabien). Ud for disse øer er der fire rev. Jeg dykkede sammen med to danske piger i stedet for med Arne. Første dyk blev på Jackson reef. Et helt fantastisk sted, det bedste på nær Thistlegorm. Tusinder og atter tusinder af små fisk og mange store bl.a. en ørnerokke. Vores guide Richard var ligesom Xavier en meget behagelig fyr med masser af overskud, super guide.

Som andet dyk den dag foreslog Richard, at vi skulle lave et driftdive via en undersøisk kam, kaldet "the sadle", som går fra Jackson reef til Woodhouse reef. Dette dyk laves meget sjældent, da det kræver at strømforholdene er helt perfekte og det var de den dag, desuden var Richard der og han er den eneste der laver disse dyk, så vi var super heldige. Dykket gik ud på at vi dykkede ned ud for to sten på bagsiden af Jackson Reef, på 30 meters dybde skulle vi så vende ryggen til revet og så svømme ud i det blå, lidt specielt når det bare forsvandt dybblåt under os. Lidt fremme mødte vi revet, som vi lod strømmen føre os hen langs, fantastisk fornemmelse at ligge der over en smal kam hvor det bare forsvinder dybblåt ned på begge sider. Længere fremme stoppede kammen, og vi skulle igen svømme ud i det blå indtil vi mødte Woodhouse reef. Fedt og flot dyk.

Efter en dags pause var jeg klar igen. Denne gang gik turen igen til Tiran, hvor første dyk igen var Jackson reef, hvilket jeg bestemt ikke var ked af, da jeg jo vidste hvor flot der var. Jeg dykkede sammen med et tysk hold og med en tysk guide der hedder Julie. Hun informerede først mig på engelsk og derefter de andre på tysk. Jeg fik tildelt en tysk makker der hedder Christoph, hvilket ikke var nogen dårlig makker, han var klart den mest erfarne af tyskerne og vi lå perfekt sammen. Inden vi skulle i vandet så vi nogle delfiner der legede i overfladen. Selve dykket var fantastisk. På et tidspunkt da Christoph og jeg lå lidt dybere end de andre, fik jeg øje på noget stort der passerede os ca. 15 meter ude og lidt lavere, jeg troede først at det var en delfin indtil jeg drejede hovedet og fik kigget rigtigt. Den havde lodret hale med hvide spidser, havde tydelig hvid bug og hvide

spidser på finnerne, og var desuden ret stor med en ret karakteristisk aftegning ved hovedet. En haj! Fik hurtigt fat på min makker så han også kunne se den. Spændende, brugte vist lige 10 bar ekstra på flasken, ikke på grund af den potentielle fare, men bare pga. ophidselsen over at have set en haj. Da vi kom op og fik kigget rigtig i fiskebogen, kunne vi konstatere at det havde været en oceanisk hvidtippet revhaj, en af de forholdsvis få hajarter der er potentielt farlige for mennesker. Desuden skulle den iflg. bogen have en vis forkærlighed for stædigt at kredse omkring dykkere, sikkert en ret spændende oplevelse. ”Vores” haj svømmede nu bare forbi i god afstand, det er trods alt fisk der er dens naturlige føde og det skulle ifølge guiden være ret sjældent at se dem på denne årstid, så vi havde været ret heldige at se den.

Inden andet dyk som var på Thomas reef, stadig ved Tiran, informerede Julie først tyskerne om ruten vi skulle svømme og så efterfølgende mig på engelsk, og så sluttede hun lige af med at sige, at hun havde sagt til de andre at hvis hun gik op med nogle af de mindre øvede når de gik lav for luft, så skulle de bare følge mig. Tak for tilliden, syntes jo ikke lige at jeg måtte være den mest erfarne, har jo egentlig ikke dykket ret længe, men Julie mente åbenbart at jeg var opgaven voksen. Også et flot sted med en flot korallhave og en ret speciel kløft som startede på ca. 34 meters dybde og nedad. Den var Christoph og jeg lige nede og kigge på, igen et fantastisk dyk.

Dette blev mit sidste dyk, havde godt nok meldt mig til yderligere en dykkertur dagen efter, men havde problemer med trykudligning den dag, så det måtte jeg aflyse.

Ud over dykning tilbragte vi bl.a. flere aftener på Arnes hotel, hvor der var underholdning flere steder, bl.a. på tagrestauranten, hvor en asiatisk sanger, der var meget dygtig, underholdt hver aften. Desuden var der en yderst veldrejet mavedanser en aften. Derudover var Arne og Laila bl.a. på tur i bjergene og Leif og Lene på en dagstur til Cairo og pyramiderne, samt mange andre ting.

Jeg kan kun sige at som medlem af turudvalget, kan jeg kun anbefale denne tur. Vi overvejer kraftigt at lave en klubtur til marts næste år, så begynd allerede nu at lægge penge til side. Det kan varmt anbefales, også selv om man ikke har flasker på ryggen, men bare en snorkel, maske og et par svømmefødder, så er der stadig masser af oplevelser og tusinder af farvestrålende fisk.

